KIRKENYT

Fokus på familien

Ved stavskonferencen i Københavns Stav den 19. og 20. april var det fortrinsvis familien der var i fokus. Til en fuld kirkesal talte ældste Stein Pedersen, halvfjerdser-områdeautoritet, om familieproklamationens specielle status blandt Kirkens øvrige dokumenter.

Det er vigtigt, sagde ældste Pedersen, at forstå, at denne proklamation om familien kommer fra dem, der har adgang til guddommelig inspiration. For os er denne proklamation hellig skrift.

Ældste Pedersen fortalte Kirkens medlemmer og gæster ved mødet lørdag aften, at der ikke er udsendt mange proklamationer i Kirkens historie.

– Vi må derfor tage denne proklamation meget alvorligt.

Ældste Pedersens gennemgang af proklamationen og dens indhold kom som en opfølgning af aftenens øvrige talere, der alle med undtagelse af aftenens første taler, søster Jytte Olsen fra Amager Gren, talte om familien og dens betydning.

Jytte Olsen, der er medlem af stavens EVU-gruppe, havde fået til opgave at tale om Enlige Voksne, hvilket hun gjorde fremragende. Ved en gennemgang af Kirkens trefoldige mission kom hun med eksempler på og opfordringer, til hvordan enlige voksne medlemmer af Kirken kan bidrage til, at Herrens værk går fremad.

Jytte Olsen påpegede vigtigheden af, at alle Kirkens medlemmer blev betragtet som enkeltindivider og ikke om, hvorvidt de var gift eller enlige. Hun fortalte forsamlingen, at stavens Enlige Voksne var en gruppe, der kunne bidrage med meget til Kirken, men at den også bestod af mennesker, der havde behov for hjælp.

Stavspræsident Johan S. Koch og halvfjerdser-områdeautoritet Stein Pedersen efter konferencens hovedmøde. (FOTO: TD)

Storfamilier og sammenhold

Søster Krag fra Amager Gren fortalte om sin egen familie med syv søskende og de egenskaber, hun havde lært ved at vokse op i sådan en stor familie. Det var ting som sammenhold, indbyrdes kærlighed, samarbejde og værdien af at bidrage til familiens fysiske behov. Disse værdier blev plantet solidt i barndommen og var med til at forberede søster Krag til at stifte sin egen familie og senere modtage evangeliet.

– Da vi mødte missionærerne, syntes jeg, det var dejligt at møde en Kirke med en sådan fokus på familien, sagde søster Krag.

Bror Erik Toft fra Københavns 3. Ward fortsatte med at tale om familien og dens tilstand i det danske samfund. Ved hjælp

Stavspræsidentskabet i Københavns Stav på forhøjningen med ældste Stein Pedersen halvfjerdser-områdeautoritet. (FOTO: TD)

af statistikker og aktuelle avisartikler kunne bror Toft fortælle, at familiens status i det danske samfund ikke er så ringe endda. Antallet af vielser er gået op de sidste ti år, og antallet af skilsmisser er gået en lille smule ned.

Danskerne er også igen begyndt at føde børn, og antallet af legale aborter er ligeledes nedadgående.

Hvorfor er det gået sådan? spurgte Erik Toft og svarede, at selv om vi i Kirken måske ikke kan tage hele æren for denne ændring i livsstil i det danske samfund, så nytter det noget. Det nytter noget, at vi siger vores mening og proklamerer hvad vi står for i Kirken.

– Det er derfor på sin plads, at vi har familieproklamationen. Den siger sort på hvidt, hvor vigtig familien er.

Bror Toft underholdt levende forsamlingen med populærpsykologi om mænd og kvinders forskelligheder og sluttede med en kraftig opfordring til alle de tilstedeværende mænd om at elske deres hustruer, for »så vil jeres familier blomstre, og det vil betyde, at Kirken vil blomstre«.

Ansvar som forældre

Søster Anne Bernskov, præsidentinde for stavens Primary fortalte, hvordan hun efter sin nye kaldelse er begyndt at se mange ting fra en anden synsvinkel, nemlig børnenes.

Hun refererede til præsident Hinckleys tale fra oktoberkonferencen 1996, hvor profeten talte til Kirkens mødre.

Søster Bernskov opfordrede forsamlingen til at gå hjem og læse profetens tale.

– For selvom børn i Danmark har det godt, så er der også børn, der lider åndelig sult, sagde søster Bernskov, også i vores kirke.

Søster Lisa Koch fortale om én af sine sønner, der i folkeskolen var blevet nægtet deltagelse i en lejrskole på grund af dårlig opførsel. Lige meget hvad den dreng gjorde for at ændre sig, tillod læreren i hans klasse det ikke. Først da han forlod folkeskolen og begyndte i gymnasiet med nye mennesker, lykkedes det for ham at ændre sit liv og sin adfærd.

– Lad os hjælpe hinanden ved at give plads til, at vi kan forandre os, opfordrede søster Koch.

Mand og kvinde lige i ægteskabet

Også stavspræsident Johan Koch talte om familien og dens betydning.

Stavspræsidenten belærte forsamlingen om, at ens ægtefælle er den, man skal elske forud for alle andre, Herren undtaget.

– Det er ofte sagt, at et godt skænderi renser luften, men det tror jeg ikke på, sagde stavspræsidenten. Skænderier skaber sorg. Og sorg er det modsatte af lykke.

Ægtefæller kan ikke være enige om alt udtrykte stavspræsidenten, der kom med flere konkrete bud på, hvordan sådanne uenigheder bør løses. Bl.a at tage konfrontationen i sengen om aftenen med en hviskende stemme og ved at kigge op i loftet i stedet for at se hinanden i øjne.

– Det er svært at vrisse, når man hvisker, og hvis man ser op i loftet er der ikke én af de to parter der bliver nødt til at se væk først. En samtale har ikke en vinder og en taber.

– Gud har indstiftet ægteskabet, for at to ligestillede parter kan udvikle sig sammen og blive ét.

Passer selv børn

Ved søndagens to hovedmøder fortsatte søster Joan Olsen lørdagens tema om familien og fortalte, hvordan hun selv havde truffet valget at gå hjemme og passe sine egne tre børn.

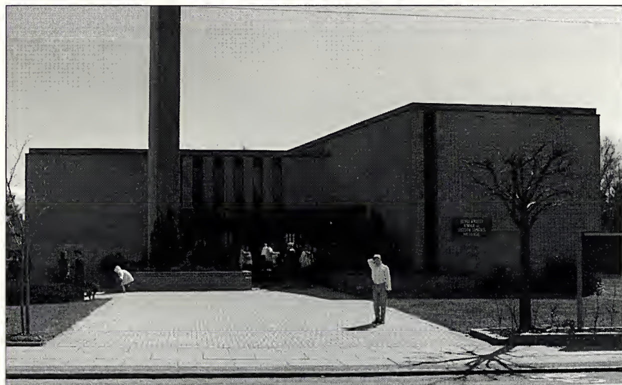
Joan fortalte, hvordan hun selv var vokset op i en familie, hvor hendes forældre var beseglet til hinanden, hvor hendes mor valgte at bruge sin tid på at opdrage sine børn i tryghed og evangeliet. Altsammen ting, som Joan har valgt at give videre til sin familie.

– Satan prøver at ødelægge familierne, sagde Joan. Der er mødre, der arbejder og børn, der opdrager sig selv. Forældre der går fra hinanden, men børn har brug for tryghed og kærlighed. De har brug for et godt eksempel.

Tro i hvert et fodtrin

På forskellig vis blev temaet om tro i hvert et fodtrin behandlet af resten af konferencens talere. Søster Nunne Andersen fra Den Danske Mission talte om Abraham og Sara og deres tro og tillid til Herren.

– Det kræves ikke af os, at vi forlader vores land, eller at vi skal ofre vores eneste barn, men det kræves, at vi glædes ved evangeliet og deler det med vores medmennesker, sagde søster Andersen.

Kirkebygningen på Maglegårds Allé kan nu rumme 803 mennesker. I anledningen af profetens besøg blev der foretaget nogle ændringer, der forhøjede antallet af godkendte siddepladser. Hovedmødet ved stavskonferencer i Københavns Stav er blevet afholdt i to afdelinger i denne bygning de sidste to år efter direktiv fra områdepræsidentskabet. (FOTO: TD)

Præsident Andersen fortalte spændende om præsident Gordon B. Hinckley, hans ungdom, mission, uddannelse, ægteskab og arbejde for Kirken. Præsident Hinckley var pioner, en foregangsmand.

Også ældste Stein Pedersen berørte pionertemaet, idet han berettede om Danmarks første missionær Peter O. Hansen. (Ældste Pedersen fortalte en del detaljer, der er nævnt i en artikel i Kirkenyt, maj 1997)

Joseph Smith var et af de bedste eksempler på tro i hvert et fodtrin, sagde ældste Pedersen.

– Selv da hans fjender dyppede ham i tjære og rullede ham i fjer holdt han alligevel næste dag en opmuntrende tale til Kirkens medlemmer, hvor han opfordrede dem til at have tro i hvert et fodtrin, fortalte ældste Pedersen.

– Joseph Smith gjorde intet uden Frelseren. Vi er blevet bedt om at våge med Frelseren. Er vi villige til det? spurgte Stein Pedersen og påpegede, at det også er tro i hvert et fodtrin.

Evangeliet er et tilbud til alle, og vi må vise tro i hvert et fodtrin så mange kan tage del i Jesu forsoning.

Ved eftermiddagens møde talte ældste Pedersen også om tiendeloven. Han sagde: »Mange medlemmer betaler ikke tiende. Jeg opfordrer jer til at leve tiendeloven. Hvis I gør det, så vil I have fremgang, for tiende betales ikke med penge alene, men tiende betales med tro«.

De musikalske indslag ved konferencens hovedmøder bestod af wardskoret fra Københavns 3. Ward under ledelse af Pamla Winther og et kombineret kor fra Allerød Ward og Slagelse Gren under ledelse af Tom Ahlman.

Susanne Perkins

Hvad gjorde størst indtryk på dig ved denne konference?

Sebastian Haibrock, Københavns 3. Ward
Det var ældste Pedersens vidnesbyrd om Jesus Kristus, for da følte jeg virkelig Ånden.

Susanne Bundgaard, Roskilde Ward
Korets sidste sang gik lige til hjertet. Det var simpelthen åndeligheden i sangen, der gjorde indtryk på mig.

Spillet mellem de kvindelige og mandlige stemmer var perfekt. De feminine dyder som tro, håb og kærlighed blev understreget af de kvindelige sangstemmer, mens mændene flot sang »Guds ånd som en ild«. Jeg følte Ånden stærkt under dette musiknummer.

Anna-Maria Anderson, Frederiksberg Ward
Joan Olsens tale om familien gjorde et stort indtryk på mig, fordi emnet er så vigtigt for mig, fordi jeg står lige midt i at opdrage min egen familie. Talen fik mig til at tænke over vigtigheden af at undervise mine børn, specielt fordi jeg er alene i Kirken. Det er noget, jeg tænker meget over, og Joans tale bekræftede nogle ting for mig.

Steen E. Jørgensen, Roskilde Ward
Det var talen om Gordon B. Hinckley af missionspræsidenten. Jeg syntes, at det var sjovt at høre alle detaljer om profetens liv. Mange gange ser vi profeten som en figur deroppe på talerstolen – derfor var det dejligt ligesom at komme lidt ind bagved facaden.

Kirsten Koch, Tåstrup Ward
Da ældste Stein Pedersen talte om Schindlers liste og sammenlignede den med Kirkens lister, gjorde det indtryk på mig. Det fik mig til at tænke på vores medlemskab af Kirken og vigtigheden af de pagter, vi indgår i templet og også, hvilken forskel vi kan gøre i andres liv.

Schindler reddede deres liv på jorden, men vi har mulighed for at redde dem i evigheden.

Gladsaxekoret var under ledelse af Andreas Richel og Jes Gram. Koret har eksisteret i mange år og har tidligere sunget i Kirken. (FOTO: TD)

To dejlige kor synger foråret ind

»Så syng da, Danmark, lad hjertet tale, thi hjertesproget er vers og sang«, siger Carl Nielsen i »Den danske sang«, som blev sunget af en glad forsamling ved forårskoncerten på Maglegårds Allé i Søborg, lørdag den 12. april 1997.

Det blev en rigtig dejlig aften med to store blandede kor, nemlig

Gladsaxekoret, under ledelse af Andreas Richel og Jes Gram, samt

Koret fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der var under ledelse af Susanne Perkins.

Gladsaxekoret, hvor alle var stilfuldt klædt i hvidt og sort, (damerne pyntet med lette, vårgrønne tørklæder), har sunget i Kirken flere gange og er lige så glade for det, som vi er for at høre dem. Koret havde et dejligt, varieret program, lige fra »Hyrden græsser sine får« til »Forår i træbenet«.

Et særligt instrumentalt indslag, som vakte stor jubel, var Carl Nielsens *Romance og Humoresque for obo og klaver* ved Jes Gram og Susanne Perkins.

Koret fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige var et blandet kor, bestående af det oprindelige kvindekor og nye, gode herrestemmer. Damerne i koret var klædt i lilla bluser med en lille gul brystbuket og herrerne i hvide skjorter med en flot lilla butterfly, hvilket matchede de smukke blomsterdekorationer i salen.

Der blev sunget dejlige, danske sange samt engelske og amerikanske folkemelo-

Koret fra Københavns Stav var sammensat af medlemmer fra de fleste af stavens enheder. (FOTO: TD)

dier med bl.a. et budskab om, at vi skal fryde os, vi skal fløjte, vi skal danse, vi skal le, og vi skal synge.

En dobbelt dametrio bragte liv og glæde ved at synge det kendte Beatles-nummer »When I'm sixty-four«, i et specielt arrangement af Preben Andreassen, der er leder af Brøndbyvester Kirkes pigekor, som også har sunget til koncert i kirken på Maglegårds Allé.

Det har været en ganske særlig oplevelse at deltage i koret, hvor det forventedes, at alle gjorde deres bedste, og hvor øvetiden måtte være meget koncentreret. Det var en svær opgave, men på grund af at vores leder aldrig mistede troen på, at det kunne lade sig gøre, lykkedes det os at gennemføre programmet.

Tak for de flotte plakater, programmer og for de smukke blomsterdekorationer.

Tak for hver en hjælpende hånd i forbindelse med forårskoncerten og ikke mindst for de hjemmebagte kager, der forsigtigt blev stillet i køkkenet, for at vi bagefter kunne samles og styrke fællesskabet mellem søskende og de mange venner, der var til stede.

Hjertelig tak!!

Sonja Kristoffersen er medlem af Frederiksberg Ward i Københavns Stav og formand for stavens musikkomité.

Søster Smith, fuldtidsmissionær i Den Danske Mission, var korets pianist. Hun øvede tålmodigt med de trofaste herrer. (FOTO: TD)

Kvinderne i koret har sunget i et rent kvindekor de sidste tre år, så det var en ny oplevelse at synge med herrestemmer. (FOTO: TD)

Musikfireside i Nykøbing Falster Gren

Fra venstre: Præsident Simon Johansen, Poul Sørensen, Ellen Johansen og Morten Nymand. (FOTO: Kirsten Meilsøe)

Lita Petersen, Martin Eifert og bror Anders Jakobsen. (FOTO: Kirsten Meilsøe)

Medlemmer og gæster fra Nykøbing Falster Gren mødtes til en dejlig musikaften hos bror og søster Poul og Inga Eifert/Sørensen. Poul og Inga er forholdsvis nye medlemmer af grenen, idet de sidste år købte hus i Nakskov.

I alt 17 mødte op til denne hyggelige aften, der begyndte med en sang og en bøn, hvorefter det gik slag i slag med danske og amerikanske folkesange for så at skifte genre til Kirkens grønne salmebog.

– Vi havde set frem til denne aften i meget lang tid, fortæller bror Poul Sørensen, der blev medlem af Kirken for 2 år siden, da han kom i Københavns 3. Ward. Poul er nu præsident for Søndagsskolen i grenen, og Inga er Hjælpeforeningens præsidentinde.

Grenen havde inviteret Per og Kirsten Meilsøe fra Københavns 3. Ward til at komme og spille og fortælle om deres ungdom og liv i Kirken og glæden ved at spille og synge. Så efter en times motion for stemmebåndet fortalte bror Meilsøe om sin ungdom og hvordan det var i Kirken, da han blev medlem.

– Bror Meilsøe fortalte også om, hvordan han tidligere havde spillet blokfløjte, fortæller bror Sørensen, der dog tilføjer, at det ikke blev til nogen demonstration.

Musikken blev efterfulgt af forfriskninger, der bidrog til den gode og hyggelige stemning.

– Inga og jeg er glade for, at vi på denne måde kan bruge vores hjem til glæde for grenen, siger Poul, der for at gøre denne aften til noget helt specielt endda kørte helt til København for at hente et nyligt arvet klaver.

RED

Ældste Banzhaf, Rachel og Robert Jensen. (FOTO: Kirsten Meilsøe)

Grenen har startet et grenskor, der synger ved grenens nadvermøder. (FOTO: Poul Sørensen)

Enlige Voksne holder igen påskestævne i København

Pia Pedersen fra Ålborg og Erik Berger fra Norge besøgte Den Lille Havfrue. Sjovt nok havde Pia aldrig set statuen før, mens det for vores udenlandske gæst ikke var første besøg. (FOTO: PS)

Traditionen tro blev der endnu i år holdt et påskestævne for EVU'erne. Initiativet stod Københavns Stav for, og deltagerne kom fra både Sverige, Norge og Ålborg og selvfølgelig også Sjælland.

Skærtorsdag blev der indledt ved middagstid med sport, hvor vi først spillede volleyball. Der blev dystet hårdt, ja endda så hårdt at nogle kvindelige spillere de næste par dage havde ømme og hævede arme. De påstod, det var pga. bolden. Efter volleyball blev der slappet af med badminton.

Torsdag aften var der en afslappet »kom som du er« fest i en godt fyldt Oase (danselokale i kælderen på Maglegårds Allé. RED.), hvor bl.a. ålborgenserne viste deres specialitet »Liniedans«.

Fra lakridsbolcher til Kirkegaard
Næste morgen, Langfredag, bestod formiddagen, efter fælles morgenbord med UV'erne, af workshops.

Man kunne vælge mellem at lave bolcher med Lise Billeskov, lære at planlægge og udnytte sin tid effektivt med Pamla Winther eller høre et foredrag om videnskab, Gud og Søren Kirkegaard. Disse blev efterfulgt af Richardt Andersen, der kom med et indlæg af en mere åndelig karakter.

Jeg hørte Bent Jørgensens spændende forelæsning om Kirkegaard og havde en god åndelig oplevelse under Richardt Andersens præsentation.

Under den efterfølgende frokost gav alle udtryk for at have deltaget i gode klasser under kyndig ledelse og specielt lakridsbolcherne havde hurtig afsætning.

Kultur og sus i maven
Fredag eftermiddag var der forskellige muligheder for at udfolde sig alt efter interesse, pengepung og humør. Én gruppe fandt sammen om at tage til Glyptoteket, hvilket nok må siges at være dem, der repræsenterede den mere kulturelle del af gruppen. Vi var en stor gruppe, der besluttede at indtage Dyrehavsbakken, hvor vi bl.a. prøvede både den nye og gamle rutschebane. Kun en enkelt deltager vovede sig op i den famøse Top-spin. Det var Carsten fra Ålborg. Vi andre stod på jorden og blev helt syge bare ved tanken om på den måde at blive spundet rundt i luften.

Udsøgt mad, musik, dans og samvær
Om aftenen var det 'den pæne fest' sammen med UV'erne, der også i påsken

Fra Venstre: Carsten Sørensen, Jørn Jensen, Eva Pallesen og Helle Petersen ofrede hænder og håndled for at slå de andre i volleyball under påskestævnet i København. (FOTO: PS)

havde deres eget stævne i stavens bygning på Priorvej. Med 120 festklædte deltagere var den flot pyntede sal på Maglegårds Allé godt fyldt op. Vi 'ældre' deltagere var fint repræsenterede med over 40 deltagere, som godt nok kun fik lov at sidde nede bagved for os selv. Det var vi nu ikke kede af.

Aftenen blev indledt med en meget udsøgt middag tilberedt af Ole Klein og Co. Dernæst var der dans til langt ud på natten, eller jeg burde snarere skrive til den tidlige morgen.

Bytur og Thorvalsens Museum

Til trods for manglende søvn mødte hele rosset op lørdag morgen hvor Jes Gram, Københavns Stavs EVU-repræsentant, havde arrangeret et spændende, men krævende orienteringsløb (gang, bycykel) rundt i København. Gruppen blev inddelt i hold, som alle blev udstyret med et bykort og et opgaveark med spørgsmål som: Hvor mange guldfisk er der i Palmehuset i Botanisk Have? Hvad blev Palads oprindeligt brugt til? Hvor mange kupler kan ses fra Rundetårn? Nævn fire Holbergstykker. Hvor gammel er Den Lille Havfrue? Hvor mange tøjforretninger er der på venstre side af Strøget fra Rådhuspladsen?

Efter denne fysiske og mentalt krævende opgave blev frokosten indtaget på et pizzaria, hvor alle spiste med stor appetit.

Frokosten blev efterfulgt af et besøg på Thorvaldsens Museum, hvor Jes Gram imponerede alle med sin enorme paratviden om den græske mytologi.

Lørdag aften blev der igen spillet op til dans i Oasen på Maglegårds Allé, denne gang som afslutning på et rigtigt hyggeligt og gennemført påskestævne.

Specielt vil dette påskestævne blive husket for Henrik Brydes indledningsbøn ved festmiddagen fredag aften, hvor han bad for, at de mennesker som skulle finde hinanden, måtte gøre det. Endnu er det dog uklart om det var sig selv, han bad for, eller om bønnen var af en mere generel karakter. Det vil fremtiden vise.

Peter Sørensen tilhører Roskilde Ward i Københavns Stav, hvor han er medlem af stavens højråd.

Unge Piger i Allerød modtager brev fra profeten

Det var en gruppe spændte piger, der den aften mødte deres UP-præsidentinde Heidi Ringheim, da hun trådte ind af døren. Samtlige unge piger i Allerød Ward havde nemlig fået et brev fra profeten selv, og det ventede bare på at blive åbnet.

De unge piger i Allerød Ward er stolte af, at de har fået brev fra profeten. Brevet hænger nu i deres UP-lokale i bygningen i Allerød. (FOTO: TD)

Det er jo ikke hver dag, at Kirkens medlemmer får brev fra Kirkens profet. Men det kan Allerøds unge piger nu sige, at de har fået.

Efter en periode, hvor pigerne i deres UP-klasser havde lært om og talt om profeter og præsident Gordon B. Hinckley specifikt, besluttede de, at sende ham en personlig hilsen. Da dette tidspunkt faldt tæt på påsketiden, blev pigernes personlige hilsener til profeten skrevet på flot farvet papir, der blev akkompagneret af et fint påskeklip.

Kortet til profeten var kulminationen af et undervisningsforløb, hvor pigerne bl.a. havde lært om profetens liv og om, hvordan han af Herren var blevet forberedt til sit kald som Kirkens præsident. Pigerne blev også undervist mere

generelt om, hvorfor det er nødvendigt at have en profet på jorden samt nogle helt specifikke ting, som præsident Hinckley de seneste par år har sagt til Kirkens unge.

– Som afslutning på vores lektioner om profeter havde vi et vidnesbyrdsmøde, fortæller Heidi Ringheim. Og selvom det kun var os voksne, der bar vores vidnesbyrd om profeten, kunne jeg tydeligt se, ud fra de ting pigerne skrev til profeten, at de alle har stor tillid til og tro på profeten.

Kortet til profeten blev sendt afsted sidst i marts måned, og allerede den 8. april fik pigerne i Allerød deres brev fra præsident Hinckley.

Brevet, som pigerne hver især har fået en kopi af, er kommet i glas og ramme og skal hænges op i UP's lokale i bygningen i Allerød, således at pigerne altid vil blive mindet om, at Kirken ledes af en levende profet. Denne levende profet roste i sit brev pigerne i Allerød for deres ønske om at gøre det rigtige, som at læse og studere skrifterne og bede og efterleve evangeliet.

– En sådan investering af tid og kræfter vil give stor bonus i form af forøget åndelighed og styrket vidnesbyrd, sagde profeten. – De unge piger, der studerer evangeliet og følger evangeliets principper, udvikler sig til kvinder, der adlyder budene, og som lærer deres børn at elske Herren og ære Hans ord.

Pigerne er imponerede

Og hvad siger pigerne så nu om profeten. Her følger et par udtalelser.

Hanna Andersen. Det var dødspændende, at vi fik svar. Når jeg tænker på profeten, så er det som en, der har så travlt, at han ikke har tid til at skrive tilbage til f.eks. os.

Det har betydet noget i mit forhold til profeten, at modtage svar på vores breve f.eks. på den måde, at jeg værdsætter meget mere alle de råd og ord, han giver os og føler, at de også kan være til mig.

Zebina Reuter. Tidligere var jeg måske skeptisk over for profeten, når han ville stå op og sige at han elskede os alle sammen. Hvordan kan han det, ikke? Men det, at han har skrevet til os, har gjort, at jeg ved, at han bryder sig om os, når han ville tage sig tid til at skrive tilbage. Han må få tonsvis af post.

SP

THE CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS
OFFICE OF THE PRESIDENT
47 EAST SOUTH TEMPLE STREET
SALT LAKE CITY, UTAH 84150

April 2, 1997

Allerød Ward Young Women
c/o Unge Piger
Lyngevej 241
3450 Allerød
Denmark

Dear Young Women and Leaders:

President Gordon B. Hinckley has received with appreciation your recent cards and letters. He has asked me to express his gratitude for your kind and generous words of love and support. The sustaining faith of the members of the Church throughout the world is a constant source of comfort and strength to him.

President Hinckley commends you for your desire to do that which is right, to read and study the scriptures, to pray, and to live the gospel. Such an investment of time and effort will reap enormous dividends in increased spirituality and strengthened testimony. Those young women who study the scriptures and follow the principles of the gospel become women who obey the commandments and who teach their children to love the Lord and to honor His word.

I have been asked to extend love and best wishes to all of you from President Hinckley.

Sincerely yours,

Lowell R. Hardy
Secretary to the President

Profetens sekretær svarede på profetens vegne.

Hjælpeforeningens 150-års fødselsdag fejret i Frederiksberg Ward

Det var et flot syn, der mødte søstrene i Frederiksberg Ward. (FOTO: TD)

Tirsdag den 11. marts 1997 blev Hjælpeforeningens 150-års-dag fejret på behørig vis i Frederiksberg Ward. Deltagerne var blevet opfordret til at komme klædt på som pionerer, så vi samtidig kunne følge Kirkens opfordring om at hylde pionererne i år.

»Med tro i hvert et fodtrin« var også temaet for aftenen, hvor Hjælpeforeningens præsidentinde, Bente Hansen, ledte os igennem programmet. Søster Sara Dressø fortalte medfølende og meget personligt om en pionerkvindes oplevelser og vidnesbyrd, og søster Bente Hansen holdt en dejlig tale om pionerernes betydning for os i dag. Hun sagde bl.a.: »På grund af pionerernes mod til at krydse sletterne og starte deres eget liv på ny, er Jesu Kristi evangelium rullet frem som 'den sten, der uden hænder blev revet løs af bjerget' (L&P 65:2) for at udgå til jordens ender.

Støvede stier, frygtindgydende bjerge, klippeagtige højdedrag og pludselige storme er noget, vi alle mødes af. Vi står ind imellem selv ansigt til ansigt

Annitta Toft sang »Tro i hvert et fodtrin«. (FOTO: TD)

Søster Bente Hansen holdt en smuk tale om pionererne. (FOTO: TD)

Der blev danset folkedans under Marion Andersons kyndige ledelse. (FOTO: TD)

Desserten var en meget flot islagkage dekoreret af Erling Knudsen. (FOTO: TD)

med et ukendt land, men på vores egen rejse gennem dødeligheden må vi kæmpe og stræbe os fremad, indtil vi selv er nået i sikkerhed.«

Sang og dans
Aftenen blev kædet sammen af fællessange fra pionertiden og en solo af Annitta Toft, der sang 'Med tro i hvert et fodtrin' med den smukke tekst. Vi sluttede af med at danse en kædedans, ledet af Marion Als Anderson. Til lejligheden var forrige måneds aktivitet – en hjemmelavet islagkage blevet pyntet med silhuetten af to pionerer med en håndkærre. (Fremstillet af bror Erling Knudsen)

Aftenen sluttede på behørig vis, og vi skiltes efter en hyggelig aften, hvor der var blevet pustet til den slumrende pionerild, der brænder i os alle, og som gør fællesskabsfølelsen stærkere.

Annitta Toft er medlem af Frederiksberg Ward, hvor hun er præsidentinde for Unge Piger.

Talentaften i Frederiksberg Ward

Fredag den 4. april holdt Frederiksberg Ward en »talentaften«.

Aftenen var tilrettelagt således, at alle, uanset hvor stort eller lille talentet var, kunne deltage.

Og der var lidt for enhver smag.

Et hurtigt sammensat kor gjorde en stor og god indsats, og forskellige solister viste sig at have hidtil usete talenter.

Aktivitetskomiteen havde gjort et stort og ensomt arbejde. De havde bl.a gjort en hel del ud af annonceringen ved hjælp af foldere, som blev delt ud til undersøgere og medlemmer.

Til selve aftenen var der mødt ca. 40-50 mennesker op, som alle fik en oplevelse, der kunne give stof til eftertanke.

Som en digter har skrevet: »Mine venner er som blandede bolcher. Nogle er sure og andre er stærke, andre igen er sødlige og nogle varer længe, andre kort. Jeg har dem i alle farver, nogle røde andre grønne og nogle igen næsten farveløse. Der er dem, man hurtigt får nok af og tager ud af munden. Jeg elsker blandede bolsjer.«

Aktivitetskomiteen ville det således, at det ikke blev en aften, der var for professionalister, men lavede en hyggelig og afslappet stemning.

Bagefter var der hjemmebagte boller og saftevand. En tak til alle dem, der mødte frem og var med til at gøre aftenen festlig.

Allan Christensen, er medlem af Frederiksberg Ward. Han har været medlem af Kirken i 8 måneder.

Superlørdag i Allerød

Aftenens tema var »fest og farver«. Medlemmerne af 'Bjørnebanden' hørte til festens mere farvestrålende deltagere.
(FOTO: HR)

Hvad har Bjørnebanden, Jens Kristoffersen og falske profeter med hinanden at gøre? Ingenting, udover at de alle var en del af Allerød Wards superlørdag.

En sovende by
Det er lørdag. Klokken nærmer sig to. Allerød ligner sig selv. De pæne villakvarterer ligger øde hen. Stilheden brydes kun af enkelte joggere, der stadig arbejder med at få de overflødige kilo fra julen forbrændt, selvom vi nu skriver februar. Men der er alligevel noget, der er anderledes. En lind strøm af biler valfarter henad den hullede asfaltvej mod den store gule bygning i byens udkant. De dropper tre-fire unge mennesker af og forsvinder igen. Et par ældre damer ude på spadseretur får travlt med at kigge alle andre steder hen og sætter mere eller mindre ubevidst farten op. »Hrmf, ikke nok med at de mormoner skal forstyrrer freden om søndagen, nu gør de det minsandten også lørdag, hvad bliver det næste?« mumler en af dem, inden de drejer om hjørnet.

Men hvad er det så, der skete i udkanten af Allerød den lørdag i februar. Svaret er let og ligetil: Allerød Ward afholdt Superlørdag. Forud for denne idylliske start-scene var gået endeløse rækker af møder, planlægningsaftener, brainstorms osv. osv. Så det var med en vis spændt forventning, at de 'heldige' udvalgte, der stod bag planlægningen, endelig så dagen oprinde.

Nu måtte det briste eller bære.

Aktivitet med muligheder
Klokken er nu kvart over to. I forhallen i den store gule bygning (også kendt som Allerød Wards kirkebygning) hersker en spændt stemning. Små grupper mennesker står og smalltalker. Enkelte er allerede begyndt at brokke sig. »Årh mand, jeg ku' ha' sovet et kvarter længere, hvis jeg havde vidst, det ville blive så forsinket!«, mukker én, men han skulle bare vide, hvordan der knokles ude i kulissen for at få det hele klar til start. Endelig en lille halv time forsinket begynder aktiviteten. Temaet er falske profeter/falske lærdomme, og den næste times tid skal gå med at sætte deltagerne i alskens dilemmaer, der på forskellig måde illustrerer den ofte hårfine grænse mellem sandhed og vildfarelse. Deltagerne gik fra rum til rum og blev konfronteret med forskellige situationer, der i så høj grad som muligt var taget ud af det virkelige liv. Til hver situation var der knyttet to, tre valgmuligheder. Alt afhængig af, hvad man valgte, blev man så smidt videre til det næste lokale.

Fra planlæggernes side var der lagt vægt på, at aktiviteten skulle være personlige, så ens svar noterede man ned på et lille stykke pap. Det såkaldte 'scorekort'. Ved hjælp af et sindrigt point-system blev der til sidst regnet sammen, hvordan man havde klaret det. De mindst hellige endte med at tage ud af bordet.

Ugudelighed betaler sig nemlig ikke.

Skriftsteder og sandheden
»Så er det ind og skifte!« lyder det næsten enstemmigt fra de forskellige fremmødte ledere. Aktiviteten er dårligt nok slut, før ordren lyder. Der er ingen nåde. Seminarmødet er en realitet. Den næste ca. halvanden time følger op på temaet om falske profeter/falske lærdomme. Nu er det dog fra den mere teoretiske side. Jens Kristoffersen, vores trofaste seminarkapacitet, underviser med samme høje standard som sædvanligt. Derudover er der selvfølgelig den obligatoriske skriftstedsjagt.

Aktivitetsniveauet er på det sædvanlige lave blus fra de unges side, og Jens må kæmpe for at motivere og oplyse deltagerne. Dette lykkes også ganske glimrende. Emnet for dagen er nu rundet godt af og alle har vist fået en lidt bedre fornemmelse for »det der med falske lærdomme«.

Bjørnebanden og co.
Resten af dagen er dedikeret til »fest og farver.«

Ideen er, at der skal være karneval og det vrimler da også med fantasifulde udklædninger. I flæng kan nævnes: Stinkdyr, teddybjørne, blebørn(!), Bjørnebanden, Steen og Stoffer. Alle disse plus en enkelt stenalderkvinde burde udløse et brag af en fest. Om det blev dette må være op til den enkelte at bedømme, men de fleste formåede da vist nok at more sig i de uvante kostumer.

Klokken er lidt over ti. Der kommer igen en lind strøm af biler mod den store gule bygning i udkanten af den lille provinsby. De samler nogle unge, trætte, mennesker op og forsvinder i alle retninger. Et par ældre damer ude på aftenstur kigger nysgerrigt på de udklædte unge, der strømmer ud af bygningen. »Så ser de nu pænere ud om søndagen, de 'Mormoner'«, siger den ene, da de for anden gang den dag forsvinder rundt om hjørnet.

Niels Andersen er medlem af Allerød Ward, hvor han er seminarelev.

De første missionærers virke i Danmark

Når der kan skrives om Den Danske Missions historie skyldes det en kendt dansker ved navn Andreas Jensen, bedre kendt som Andrew Jenson. Han blev født den 11. december 1850 i Torslev i Hjørring Amt. Som 16-årig emigrerede han med sine forældre til Pleasant Grove i Utah. Han fuldførte flere missioner bl.a. to i Danmark, men i 1891 indsatte Franklin D. Richards ham som Kirkens historieskriver. Andrew Jenson besøgte over en femårig periode alle Zions stave og missioner for at indsamle materiale til Kirkens historie.

Derfor har vi i dag et uvurderligt værk *History of the Scandinavian Mission.* Af andre interessante værker fra Andrew Jensons hånd er *Profeten Joseph Smiths Levnedsløb, Church Chronology, L.D.S. Biographical Encyclopedia, Jorden rundt* etc.

Første missionærer ankommer

Apostel Erastus Snow, ældste Georg Parker Dykes og ældste John Erik Forsgren var blevet modtaget af ældste Peter O. Hansen i København den 14. juni 1850 og indlogeret på et hotel. Dette sted viste sig at være for uroligt, så næste dag begav ældsterne sig ud i byen for at finde et mere passende sted. I Bredgade nr. 196 fik de hos en hr. Lauritz B. Malling anvist et komfortabelt værelse, der vendte ud til en smuk baghave. De fik også kosten i familien. Disse gode mennesker behandlede ældsterne med den yderste venlighed og frydede sig ved at høre dem synge og bede, skønt de ikke forstod engelsk. De blev også snart interesserede i ældsternes budskab, og senere blev hr. Malling og hustru medlemmer af Kirken.

Succes hos baptisterne

Søndag den 16. juni overværede ældsterne Snow, Hansen og Forsgren møderne hos en baptistpræst Peter C. Mønster. Denne mand modtog ældsterne på den venligste og hjerteligste måde og lovede at aflægge dem et besøg på deres bopæl den næste dag. Angående dette besøg skriver ældste Snow bl.a. følgende:

»Vort vidnesbyrd gjorde stærkt indtryk på ham. Han modtog det med megen glæde, lovede at undersøge det og søge Herren. Vi lånte ham Mormons Bog samt broder Hansens danske oversættelse i manuskript. Efter at han var gået, bøjede vi os for Herren og bad vor Fader, at han ville udgyde sin ånd over ham og de ærlige og oprigtige blandt hans tilhængere og rejse op af deres midte venner og medarbejdere for Herrens sag.«

Begyndte missionering i Sverige

Et par dage senere rejste ældste Forsgren til Sverige, hvor han var født, for at åbne en missionsmark blandt sine landsmænd.

Søndag den 23. juni ledsagede ældste Erastus Snow hr. Mønster på et besøg til Ishøj uden for København, hvor der fandtes en lille menighed af hr. Mønsters baptistkirke. Broder Snow blev præsenteret for menigheden og talte til forsamlingen, hjulpet af hr. Mønster, som fungerede som tolk. Ældsterne fortsatte i det stille deres arbejde blandt folket, besøgte mange familier, bar vidnesbyrd og besvarede spørgsmål, og inden længe fandt de sig omgivet af en lille kreds af venner, som alvorligt undersøgte evangeliet.

Straks efter sin ankomst den 14. juni 1850 fandt Erastus Snow husly i Norgesgade 196 (nu Bredgade 21). Huset, der blev nedrevet i 1904, ses på dette billede som nr. 6 fra højre.

(FOTO: Oh, du Zion i vest)

Mormondåb. For at undgå sammenstimlen af nysgerrige urolige gemytter gennemførtes dåbshandlinger oftest om aftenen eller natten. Billedet er fra Illustreret Tidende 1884.

Første dåb i Danmark

Mandag den 12. august 1850 vil altid blive henregnet til en af de betydelige dage i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges historie i de skandinaviske lande. Om aftenen døbte apostel Erastus Snow femten personer i Øresunds klare vand lidt uden for København, som de første frugter af forkyndelsen af Kristi evangelium i Danmark.

Blandt dem, som blev døbt ved denne lejlighed, var følgende:

Ole Ulrick Christian Mønster og hustru Marie Christine, Hans Larsen og hustru Eline Dorthea, Andreas Christian Samuel Hansen og hustru Ane, Johan Bartholomæus Førster og hustru Henriette, Andreas Ågren (svensk), Peter Beckstrøms hustru Anna ligeledes svensk, Johanne Andersen og Karen Marie Nielsen. På grund af tabet af Københavns Grens første protokol kan navnene på de andre tre dåbskandidater ikke oplyses.

Næste dag blev yderligere en person døbt i København.

Om aftenen den 14. august blev der afholdt et møde i Peter Beckstrøms hjem, ved hvilken lejlighed apostel Erastus Snow og ældsterne Peter O. Hansen og George P. Dykes gav nogle af dem, som var blevet døbt, håndspålæggelse for den Helligånds gave. Det var første gang, at denne hellige ordinanse blev udført i Danmark.

I et brev til Kirkens Første Præsidentskab beretter apostel Erastus Snow:

»Herrens ånd syntes at lede mig til denne by for at påbegynde mit arbejde. Fra min første beskikkelse så jeg hen til København som det bedste sted i hele Skandinavien til at begynde arbejdet, og alt har sidenhen styrket min overbevisning.

Sidste mandag den 12. august begyndte vi at døbe. Vi døbte femten den første aften og i løbet af ugen elleve, i alt seksogtyve. Størstedelen af de døbte har tilhørt hr. Mønsters menighed og er de bedste inden for dette samfund, og mange flere tror på vort budskab«.

Velsignelse af børn og nadveren for første gang i Danmark

Søndag den 18. august 1850 blev der holdt et lille møde i Hans Larsens hjem på Kristianshavn, hvor en del af de nyligt døbte blev bekræftede som medlemmer af Kirken og Hans og Eline Dorthea Larsens tre børn blev velsignede i overensstemmelse med det mønster, som verdens Frelser gav for 1800 år siden. Det var de første børn, som blev velsignet med guddommelig myndighed i Danmark.

Søndagen efter blev der holdt et andet møde i Hans Larsens hjem. Ved denne lejlighed blev nadveren administreret for første gang i Danmark med guddommelig myndighed. Den første ordination af lokale brødre til det hellige præstedømme fandt også sted ved dette møde.

Dialog med kulturministeren

Dåbshandlingerne tog nu fart i København, og der blev holdt utallige husmøder i søskendes hjem.

I begyndelsen af september måned aflagde brødrene besøg hos kulturministeren og indledte en korrespondance med ham og ligeledes med byens borgmester i det øjemed at forklare hensigten med ældsternes ophold i Danmark. Disse myndigheder krævede en kortfattet, skriftlig fremstilling af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tro, lærdomme og organisation. En sådan blev straks affattet og tilstillet dem sammen med et eksemplar af Mormons Bog på engelsk. Kulturministeren gav brødrene tilladelse til at holde møder i København, men bemærkede, at de muligvis ville få besværligheder med politiet på grund af de dårlige rygter, som allerede da verserede om mormonerne.

Første gren organiseret

Søndag den 15. september 1850 blev et møde afholdt i et lejet lokale i Vingårdsstræde, ved hvilken lejlighed den første gren af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret i Danmark med ældste George P. Dykes som præsident, Johan B. Førster som sekretær og Christian Christiansen som kasserer.

Andre brødre blev indvalgt i en komite, som skulle tage vare på grenens finansielle affærer, og blandt andre ting blev det

pålagt disse brødre at leje en passende sal, som de hellige kunne bruge til deres offentlige møder. Der var ca. 50 medlemmer til stede ved dette møde.

Penge til Mormons Bog på dansk

Senere i september måned tilbragte ældsterne Snow, Dykes, Forsgren og Hansen dagen i bøn og rådslagning, og efter tilskyndelse af den Helligånd blev det besluttet, at ældste Peter O. Hansen skulle påbegynde revisionen af Mormons Bog og forberede trykningen af den, medens ældste Snow selv ville rejse til England for at overvære en konference der og forsøge at rejse de nødvendige penge, så at Mormons Bog kunne blive trykt på dansk.

I samme rådsmøde blev det overdraget ældste George P. Dykes at rejse til Aalborg, hvortil han ankom den 10. oktober 1850 og han beretter:

»Jeg begyndte at løfte min advarende røst til et meget overtroisk folk, og snart havde jeg nok at gøre, for den ånd, der i århundreder havde lullet folket i søvn under deres gamle skikke og døde ceremonier, blev nu vækket og rejste sig som den gamle løve fra dens søvn og kom frem i form af mørkets magter, hvad der forårsagede en skælven i landet, som ikke havde fundet sted i årevis. Folket var forbavset, deres søvn blev forstyrret om natten og deres arbejde om dagen. Der var noget nyt i landet, det var Guds røst fra det høje – et budskab fra den Gud, som de og deres fædre ikke havde kendt«.

Første dåb i Jylland

I Aalborg såvel som i København var der i 1850 en hel del baptister, som lod til at være meget oprigtige i deres tro og gudsdyrkelse, og succesen, der fulgte evangeliets forkyndelse i Danmarks hovedstad, var utvivlsomt hovedårsagen til, at de første ældsters opmærksomhed i Aalborg var henvendt på mennesker af samme anskuelse som i København. Forstanderen for baptistmenigheden Hans Peter Jensen, ejeren af et stort mekanisk etablissement i Nørre Sundby, og hans hustru Sarah Josephine Katrine Jensen samt seks andre blev døbt den 27. oktober 1850 som de første frugter af evangeliets forkyndelse i Jylland.

Lis Billeskov Jansen er medlem af Københavns 1. Ward og er også medlem af 'Dansk Mormonhistorisk Forening', der forsker i Kirkens historie i Danmark.

En typisk mormonmissionær som de så ud omkring slutningen af århundredet.

Marjorie og Gordon B. Hinckley fejrer diamantbryllup

Tirsdag den 29. april havde Marjorie og Gordon B. Hinckley været gift i 60 år. De blev gift i templet i Salt Lake City i 1937. Han var kommet hjem fra sin mission i England to år før og arbejdede for Kirken for $185 om måneden.

De kørte sydpå i deres brugte bil til Zion National Park i det sydlige Utah på deres bryllupsrejse. Rejsen blev begyndelsen på deres liv sammen, som begge siger har været vidunderligt. »Man taler om evigheden og siger, at det vil være vidunderligt,« siger søster Hinckley, »men vi lever i evigheden; hver dag er en del af evigheden, og det er vidunderligt.«

Søster Hinckley mindes, hvordan hun efter et par stævnemøder fortalte sin mor om nabodrengen: »'Det er virkelig en ung mand, der bliver til noget.' Jeg vidste ikke, at jeg ville følges med ham, men jeg vidste, han var noget helt særligt.«

»Vi har haft et godt liv,« fortæller præsident Hinckley. »Vi har oplevet problemer, som alle andre. Vi har levet, som de fleste andre. Vi havde ikke meget, da vi blev gift, men vi gav den hele armen.«

En dag kort før brylluppet ringede han til søster Hinckley. »Vi bliver nødt til

at aflyse det. Jeg har kun $150 og mit navn,« sagde han. Hendes svar: »Jeg har $150 og en mand. Vi har rigeligt!«

Opskrift på et lykkeligt ægteskab

På spørgsmålet om, hvordan man får et lykkeligt ægteskab, svarede diamantbrudeparret: »Efterlev evangeliet,« råder præsident Hinckley. »Det er så vigtigt. Det betyder meget. Det kræver i nogle tilfælde ofre. Det vil sige at vise kærlighed, påskønnelse og respekt. Det kræver selvdisciplin. Det kræver, at man lægger en dæmper på sit temperament og sin tunge og passer på, hvad man siger, for ord kan såre lige så dybt og lige så alvorligt som alt andet, der kan påføre fysisk smerte.

Og man er nødt til at se lyst på tilværelsen; være optimistisk og sige: »Vi kan godt! Man må give og tage i et ægteskab,« råder han. »En anden nøgle er et mildt svar, tal ikke ophidset. Tab ikke besindelsen. Tal roligt. Selvfølgelig vil der være meningsforskelle,« fortsætter præsident Hinckley, »men bliv ikke opfarende over dem; vær blot stille og rolige og tal mildt til hinanden.«

Søster Hinckley tilføjer: »Man kan ikke være egoistisk i et ægteskab. Man er nødt til at prioritere sin ægtefælles lykke og tryghed først. Hvis man arbejder på det, vil man også selv være lykkelig.«

»Ægteskab kræver en meget høj grad af selvdisciplin,« fortsætter præsident Hinckley. »Ægteskab er ikke kun romantik. Det er arbejde, det kræver en indsats. Man må tilpasse sig hinanden. Man må hjælpe hinanden. Man bør også gøre alt i sin magt for at udvikle ægtefællens talenter og muligheder. Man bør erkende, der er forskelle. Det kan være en meget berigende og stimulerende oplevelse.«

Betal tiende og undgå gæld

Præsident Hinckley rådede også ægtepar til at komme ud af gæld. »Gæld er forfærdeligt. Enhver, som levede under depressionen i 30'erne, ved, at gæld trælbinder. Undgå gæld og betal alle regninger til tiden.«

»Vi har haft et meget lykkeligt ægteskab,« fortsætter han. »Når jeg ser tilbage, fortryder jeg ikke noget. Vi er i årenes løb blevet velsignet langt mere, end vi drømte om. Vi har aldrig manglet noget. Vi har betalt vores tiende. Det kom først. Vi har levet beskedent, men komfortabelt og rimeligt. Vi har pløjet vores lille fure, gjort den større og gået fremad i vores liv. Der er faktisk ikke noget usædvanligt ved vores tilværelse,« fastholder han.

Ved interviewets slutning vender præsident Hinckley sig mod sin hustru og siger: »Det, hun gjorde som mor, gør hun nu som bedstemor og oldemor. Efter 60 års ægteskab er vi nu lidt mindre, vi er ikke så ranke i ryggen, vi er skrumpet lidt. Vi bevæger os langsommere, men vi er lykkelige og elsker hinanden,« slutter præsident Hinckley.

Præsident og søster Hinckley har fem børn, 25 børnebørn og 18 oldebørn.

Uddrag fra *Church News*, 19. april 1997, s. 3.

Præsident og søster Hinckley fejrede den 29. april diamantbryllup. (FOTO: TD)

Vi bliver 10 mill. i år!

»Vi bør nå de 10 millioner inden årets udgang,« fortalte præsident Hinckley i sine indledende bemærkninger ved aprilkonferencen. »Der er gået 167 år, siden Kirken blev organiseret. Fra den dag og indtil i dag er den roligt og stabilt vokset, indtil medlemstallet ved udgangen af 1996 er nået næsten 9,7 millioner.«

De ledsagende grafer fra Church News illustrerer udviklingen de sidste 10 år på forskellige områder.

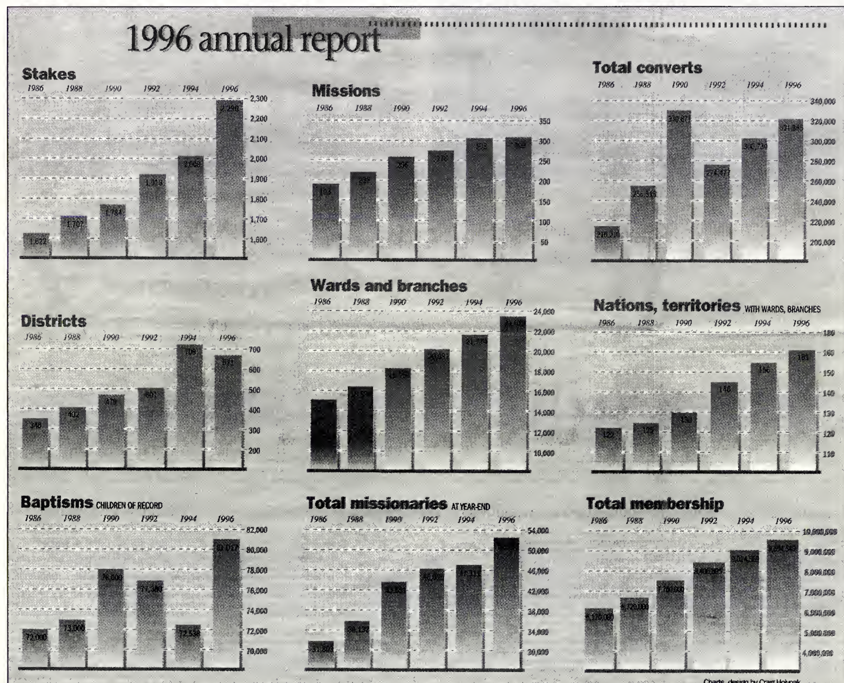
Nye kvorummer af De Halvfjerds

Den største organisatoriske ændring ved konferencen bekendtgjorde præsident Hinckley ligeledes i sine indledende bemærkninger. De 134 områdeautoriteter blev opretholdt som halvfjerdsere og placeret i De Halvfjerds' Tredje, Fjerde og Femte Kvorum under ledelse af De Halvfjerds' Præsidium.

Områdeautoriteter i Europa, Asien og Afrika blev placeret i De Halvfjerds' Tredje Kvorum; i Latinamerika i det Fjerde Kvorum; og i USA og Canada i det Femte Kvorum. Disse brødre er nu ordineret til embedet som halvfjerdser, som er omtalt i L&P 107, og de er »kaldet til at prædike evangeliet og være særlige vidner for ikke-jøderne og for hele verden« (v. 25).

Ikke generalautoriteter

Områdeautoriteterne er imidlertid ikke generalautoriteter, de vil fortsat bo i deres hjem og tjene i deres fritid. Deres myndighed er begrænset til det område, hvor de bor, i modsætning til medlemmerne af De Halvfjerds' Første og Andet Kvorum (generalautoriteter), hvis myndighed gælder over hele verden.

Silkeborg Gren får ny leder

(FOTO: TD)

Den 9. marts 1997 blev bror Steffen Vestergaard opretholdt som grenspræsident i Silkeborg Gren i Århus Stav. Han afløste bror Steen Buur Kreiberg, der søndagen efter blev kaldet som biskop i Århus Ward.

Det er ikke ligefrem erfaring i Kirken den nye grenspræsident i Silkeborg står og mangler. Igennem de sidste mange år har han trofast tjent i ledende stillinger i Århus stav, sidst som andenrådgiver til stavspræsident Carsten Larsen i 9 år. 9 år i en kaldelse i Århus Stav, der har bragt præsident Vestergaard ud til hver en krog af staven og på tomandshånd med størstedelen af Kirkens medlemmer i Århus Stav.

– Det er utroligt dejligt, at være hjemme igen, men jeg savner også alle de mennesker, jeg har lært at kende i mine mange år i staven, siger præsident Vestergaard og tilføjer, at det har givet en utrolig indsigt i så mange ting.

Præsident Vestergaard, der tidligere har været grenspræsident i Silkeborg og ligeledes i Odense Gren har også tjent som rådgiver til to forskellige biskopper, én i Randers og én i Odense.

Novi Sørensen blev opretholdt som første rådgiver i Silkeborg Gren og bror Ole Donati som grenens sekretær.

Underviste egne børn

Steffen Vestergaard er gift med Birthe og sammen har de 5 børn i alderen 9 til 25 år. Birthe og Steffen Vestergaard fejrede sidste år deres sølvbryllup sammen. I 15 af de 25 år har familien været medlem af Silkeborg Gren, der i dag tæller 60 medlemmer, hvoraf ca. halvdelen deltager aktivt i enhedens møder.

Det har betydet, at vores børn har måtte klare sig med far og mor når det gjaldt undervisningen i evangeliet, fortæller præsident Vestergaard.

– Og det er en af de store forskelle i forhold til sidste gang jeg var grenspræsident i Silkeborg Gren, fortæller den nye grenspræsident. Dengang jeg var grenspræsident første gang, havde jeg ingen rådgivere og ikke nogen egentlig organisation. I dag har jeg en rådgiver, en sekretær, et kvorumspræsidentskab et hjælpeforeningspræsidentskab og et primarypræsidentskab, siger præsident Vestergaard og påpeger, at det gør en stor forskel.

– Da vores ældste børn voksede op, var de de eneste børn i byen, der var medlemmer af Kirken. Sådan er det ikke mere. Idag har vi 3 seminarelever i grenen, hvilket repræsenterer 100% deltagelse.

Steffen Vestergaard blev selv medlem af Kirken som 21 årig. På daværende tidspunkt havde han undersøgt Kirken i hele 3 år. Han er en pioner, hvad angår Kirken og medlemskab, idet han er den eneste i sin familie, der er medlem af Kirken.

– Jeg ville være sikker på det, jeg gjorde, derfor tog det så lang tid, fortæller Steffen Vestergaard. Jeg vidste godt, at det ville betyde, at jeg ville miste alle mine venner, og det gjorde jeg også, og dengang tænkte man ikke bare, «at man jo finder nogle nye i Kirken», hvilket jeg gjorde.

Institut og sammenhold

Silkeborg Gren har også en ugentlig institutklasse, der bliver undervist af Steffen Vestergaard selv. Det har været en dejlig oplevelse, der har været med til at udvikle grenens medlemmer.

– Det har været meget givende for os rent evangelisk og samtidigt givet os hyggeligt samvær, fortæller Steffen Vestergaard.

Netop samvær og gode følelser er altafgørende for grenens fremtidige udvikling.

– Det er et must for os, at vi finder nogle nye medlemmer, og derfor spiller fuldtidsmissionærerne en fremtrædende rolle i vores Gren. Vi har intensiveret vores indsats og har som mål, at grenens medlemmer går på splits med missionærerne hver eneste uge.

Men det nytter ikke noget, at man støtter missionærerne og finder nye medlemmer, hvis forholdene ikke er parate til denne udvikling.

– Men det er de i vores gren, siger præsident Poul-

sen, der fortæller at sammenholdet er så godt og ånden så god, at alle besøgende vil føle sig godt tilpas. Vi er i en sådan position, at gæster vil føle sig velkomne og også få fornemmelsen af, at her er der et eller andet specielt.

Tak til familien Kreiberg
Steffen Vestergaard ønsker også på Silkeborg Grens vegne, at takke hele familien Kreiberg, der hver eneste søndag kom hele vejen fra Århus, hvor de rent geografisk hørte til.

– Det har været et stort offer, som hele familien ydede, og det har vi været meget glade for.

– Vi er også meget glade for de medlemmer i Silkeborg, der er vendt tilbage til fuld aktivitet igen, og som er med til styrke og opbygge grenen.

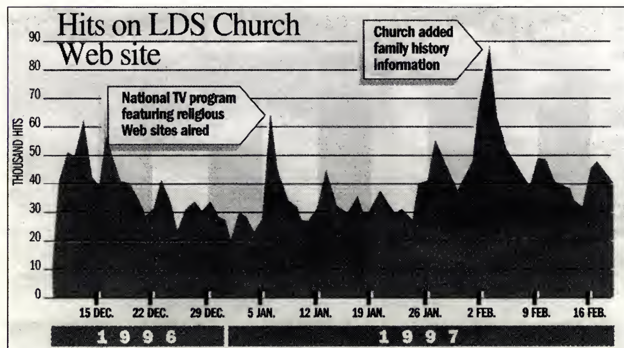
Siden sidste gang præsident Vestergaard var grenspræsident i Silkeborg, har enheden også fået nye lokaler. Dengang lejede man sig ind i nogle lokaler hver søndag. Og grenens medlemmer måtte selv stille stole op og ned og gøre parat. I dag har grenen dejlige lejede lokaler, som står til rådighed hele ugen. Alle disse ting er med til at gøre, at grenen nu er klar til fremtiden.

Og præsident Vestergaard er klar til fremtiden og de udfordringer, den indeholder.

– Det er dejligt igen at have en kaldelse i Kirken. Jeg har altid været glad for at have en kaldelse. Jeg lovede Herren, at jeg altid ville stå til rådighed, og det har jeg i sinde at holde.

Susanne Perkins

Kirken går på internettet varsomt og metodisk

(KILDE: Church News d. 1. marts 1997)

Internettet er et elektronisk grænseland, der lige som alle andre nye grænser rummer endeløse muligheder og grænseløse udfordringer – både for Kirken og dens medlemmer, har ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum udtalt.

I et interview med en journalist fra *Church News* talte ældste Holland om internettet, Kirkens holdning til dette elektroniske medie samt i hvilket omfang Kirken i øjeblikket bruger internettet. (*Kirkenyt* har i en tidligere artikel i april 1996 skrevet om internettet og danske medlemmers aktiviteter på nettet).

– Indtil videre vil Kirkens ledere fortsætte med at observere dette elektroniske medie, varsomt og metodisk, i takt med, at Kirken udvider sin virksomhed på World Wide Web, fortalte ældste Holland til *Church News*.

Uden fanfarer eller anden officiel bekendtgørelse aktiverede Kirken i begyndelsen af december 1996 sin hjemmeside på internettet.

Kirken har i over et år haft en hjemmeside, der lod internetbrugerne vide, at dette var Kirkens fremtidige hjemmeside, der ville komme til at indeholde officielle bekendtgørelser og informationer om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Adressen på Kirkens hjemmeside er: ttp://www.lds.org.

– Vi er ikke fuldstændig åndeløst betaget af internettet, men vi undervurderer det heller ikke, sagde ældste Holland, der påpegede, at Kirken bruger det verdensomspændende net, såvel som andre måder at kommunikerer på, til at undervise i evangeliet og til at fremme Herrens værk.

Gæster på Kirkens 'website' bliver mødt med en farvegengivelse af Del Parsons kendte maleri af Jesus. Hvilket uden tvivl bidrager til at rette den fejlagtige opfattelse af, at Kirkens medlemmer ikke er kristne.

Selvom om 'websurfers' har adgang til informationer om Mormons Bog og slægtshistorie, var den oprindelig tanke, at Kirkens 'site' skulle udstyre medierne med informationer om Kirken, som f.eks. vores grundlæggende tro og doktriner, omtale dele af vores missionsprogram samt centrale oplysninger og nøgletal.

Informationer om sprog, der tales af Kirkens medlemmer, templer, tiende o.l. kan også findes på Kirkens hjemmeside.

Et missionsredskab

Siden Kirken aktiverede sin hjemmeside i december 1996 har der i gennemsnit været 1600 mennesker om dagen, der har været inde at se på hjemmesiden. Disse mennesker har været inde og søge på i gennemsnit over 30 forskellige emner.

– Selvom hjemmesiden på en måde fungerer som et missionsredskab, ved at stille viden og informationer til rådighed for mennesker, der ikke ved noget om Kirken og ligeledes giver informationer om Mormons Bog, sagde ældste Holland, så vil internettet ikke ændre den fundamentale måde, som Kirken indtil nu missionerer på. Men internettet kan vise sig, at være en ny kilde til henvisninger.

– Men på trods af dette, vil evangeliet i den sidste ende altid blive prædiket af en missionær, der vidner for et andet menneske, og det menneske vil føle ånden i det vidnesbyrd, sagde ældste Holland.

Brug internettet med omtanke

– Næsten alt, der kan bruges til noget godt, har samtidig også mulighed for at kunne gøre skade, sagde ældste Holland og påpegede, at vores samfund i dag må kæmpe med det faktum, at der overhovedet ingen restriktioner er for, hvad der kan lægges ud på nettet.

– Hver mand, kvinde eller barn med en lille smule penge og en lille smule software kan gå ind og udgive materiale på internettet, sagde ældste Holland.

Han opfordrede Kirkens medlemmer til at benyttet internettet på samme måde, som de bruger andre medier og hjælpemidler – baseret på evangeliets fundamentale principper.

Netop fordi alle med et abonnement til internettet kan have sin egen hjemmeside og forkynde og sige lige, hvad de har lyst til, var det vigtigt for Kirken, at andre skulle vide, at alle disse ikke taler for Kirken officielt.

– Når det handler om at bekendtgøre Kirkens officielle doktriner og holdninger, vil vi hellere fortælle vores egen historie, sagde ældste Holland.

Dansk hjemmeside

Brugere af internettet, der søger informationer om Kirken i Danmark, går heller ikke forgæves. Som hundredvis af andre medlemmer af Kirken er der også danskere, der har lagt informationer om Kirken ud på nettet. En af dem er Steffen Estrup fra Helsingør Gren i Københavns Stav.

Han bruger meget tid og energi på at informere omverden om Kirken, dens doktriner og gøremål. Mange tusinde har været inde og klikke på de danske hjemmesider, der indeholder alt lige fra oplysninger om kirkebygningernes adresser til stavskalendere.

– Jeg får flere henvendelser om ugen fra mennesker, der gerne vil høre mere om Kirken. Mange af dem korresponderer jeg med anonymt. Netop det, at vi kommunikere gennem internettet, får dem til at føle sig mindre truede, end hvis jeg stod på deres dørtrin, fortæller Steffen Estrup.

At svare på alle de henvendelser er et tidskrævende arbejde, der dog for Steffen nærmest har karakter af en hobby.

Indtil videre har Kirken ønsket, at det kun er den officielle hjemmeside fra Salt Lake City, der på Kirkens vegne er på internettet, så de, der vil vide mere om Kirken i Danmark og læse oplysninger på dansk, må fortsat klikke ind på Steffens adresse, der er:

Http://Users.Cybercity.dk/~ccc2343/SDH.

RED

Internet users find LDS Web site

Internet users from 93 different countries have found the Church's Web site. Below is a list of the top 30 countries in which the greatest number of visits to the site originated.

1. United States
2. Canada
3. Australia
4. Japan
5. England
6. Sweden
7. Brazil
8. Germany
9. New Zealand
10. The Netherlands
11. Finland
12. Norway
13. Mexico
14. Spain
15. Denmark
16. Switzerland
17. France
18. Portugal
19. Belgium
20. Italy
21. South Africa
22. South Korea
23. Czech Republic
24. Singapore
25. Iceland
26. Austria
27. Hungary
28. Israel
29. Domincan Republic
30. Hong Kong

En liste over de 30 lande hvorfra flest har besøgt kirkens hjemmeside. (KILDE: Church News d. 1. marts)